

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimai nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuge dežele toliko več, kolikor poštnina znača.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., te se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t.j. vse administrativne stvari.

Avstroogerska pogodba.

Začela so se poajanja o avstroogerski pogodbi. Ta stvar je tako težava, ker se zadeva ob razmerje mej obema državnima polovicama. Glavne težave pa ne tiče v političnih vprašanjih, temveč v finančnih. Na Ogerskem je pač stranka, ki bi rada, da se Ogerska politično popolnoma loči od Avstrije, da ostane ž njo k večjemu združenju po osebi vladarjevi; razsodnejši Madjari pa ne žele take uredbe, ker vedo, da bi se ž njo jemalo naložilo neizmerno večje breme.

Težava se suče pred vsem o tem, kako določiti prispevke mej obema državnima polovicama. Sprva se je bilo določilo, da Ogori plačujejo 30%, naša državna polovica pa 70%. To že za tedanje razmere ni bilo primerno, kajti Ogerska ima skoro samo rodovitne pokrajine in bi torej gotovo lahko več donašala. Od prve pogodbe so se pa razmere močno premenile. Ogerska je silno napredovala, ker je bilo lahko, ker je vsled manjšega donašanja k skupnim državnim stroškom imela manjša bremena. L. 1867. še na Ogerskem o veliki industriji niti govora ni bilo, a sedaj so pa na Ogerskem že mnoge tovarne in se je celo batiti, da Ogerska še na industrijskem polju prekosi Avstrijo.

Zato je v naši državni polovici zavladalo občno prepričanje, da se mora kvota pravičnejše razdeliti. Stvar je lahko rečena, ali težko storjena. Nobene trdne podlage ni, na kateri bi se moglo točno določiti to razmerje. Število prebivalstva ne more biti podlaga, ker ne izraža nikakih gospodarskih razmer. Če ima kaka dežela mnogo ljudij, iz tega še ne sledi, da bi mogla zares mnogo davka plačevati. Razmerje mej davki bi bilo zanesljivejše, ako bi bili davki jedoakso vrejeni v obeh državnih polovicah. Temu pa ni tako. V vsaki državni polovici so davki urejeni po povse drugačnem sistemu, ker sta obe državni polovici v tej stvari samoupravni. Poleg tega je ta težava, da imamo v naši državni polovici posebne deželne uprave, ki zopet pobirajo naklade in davke. Sicer je pa tudi pomisliti, da razmerje davkov že zaradi tega ni pravična podlaga, ker bi se ž njim tisti državni polovici, ki je že z davki preobložena, na-

ložilo še novo večje breme na korist drugi, ki bi potem tem ložje prospevala.

Mislijo se je tudi na letni budget obeh državnih polovic. Če se ta vzame za podlago, bi Ogori morali plačevati 40 in Avstrija 60%. To razmerje bi bilo za našo državo ugodnejše mimo sedanjega, a vendar bi še pravično ne bilo. Naša država je celih 30 let plačevala prevelike kvote in so vsled tega naraščali njeni davki. Zato je pa naš državni proračun v primeri z ogerskim previsok in če se proračuna vzameta za podlago, bodo še vedno naša državna polovica na škodi. Iz povedanega je razvidno, da je določitev kvote silno težava stvar. Le toliko je gotovo, da je sedanje razmerje krivično in da moramo zahtevati, da se znatno premeni v korist naši državnih polovic.

Druga stvar je pa carinsko razmerje. Carinska pogodba, po kateri mej obema državnima polovicama ni carinske meje, se mora odpovedati do konca tega leta, drugače velja še deset let. Ogerska je največ poljedelska država in Avstrija pa že v mnogih ozirih industrijalna. Zatorej so mej njima različne gospodarske koristi.

Ker ni mej njima carinske meje, se koristi s carinami izravnati ne morejo. Ne bodo tukaj preškovali, v katerih slučajih je naša, v katerih ogerska državna polovica na škodi. Nekaj drugrega pa nam je omeniti. Ogerska se ne drži pogodb, temveč jo po ovinkih krši, da le uničuje našo industrijo in poljedeljstvo.

Ker so vsled manjših dohodkov k skupnim državnim prispevkom razmere ogerske ugodnejše nego avstrijske, Ogori več store za povspremenjanje industrije. Tovarne kar rastejo iz tal. Ogerska vlada jim dovoljuje popolno ali delno oproščenje davkov, dovoljuje mnoge druge ugodnosti, nekaterim celo premije iz državne blagajnice. Posledica temu je, da tovarne lahko ceneje izdelujejo blago in avstrijske ž njimi konkurirati ne morejo. Da se morejo izdelki ogerskih tovaren po ceni spraviti na trgovšči, sojim po ogerskih železnicah dovolili prevzemalni nižji tarifi. Tako vedno avstrijska industrija čuti od dne do dne hujš pritisk Ogerske.

Posebno hudo je prizadeta mlinarska indu-

strija. Čitateljem je pač znano, kaka nevolja je bila zavladala na Češkem in Moravskem zaradi uvaževanja ogerske moke, ki preti uničiti bogato mlinarsko industrijo v teh deželah. Ljudje so obljubovali, da ne bodo več ogerske moke kupovali in tako dalje. Seveda to nič ne pomaga. Naposled jo vsakdo kupi, ker jeceneji, sicer pa prebivalstvo ničesar storiti ne more, ker trgovci so ogersko moko lahko za češko prodajali. Tudi na Kranjskem je mlinarsko industrijo popolnoma uničila ogerska moka.

Tako povspremenjanje domače industrije, kakor se kaže na Ogerskem, je popolnoma jednak kakor bi se carina nakladala, na avstrijsko blago, prav za prav še huje. Carina bi le zabranjevala, da bi avstrijski izdelki in pridelki ne mogli na Ogerskem izpodrivati domačih, a državno pospeševanje ogerske obrti pa doseza, da ogerska industrija izpodkopuje avstrijsko tudi v naši državni polovici. Stvar je torej važna in treba je, da se pri obnovljenju ogerske pogodbe tacemu počenjanju, kolikor je moč, postavijo meje.

Če se to ne zgodi mora popolnoma propasti naša industrija. Že sedaj se razne industrije selijo na Ogersko. Avstrijski kapitalisti imajo na Ogerskem tovarne, naši polovici pa s tem odpada davek in več drugih dohodkov.

Carine, ki se pobirajo na mejah, se zaračunajo kot skupni dohodek obeh državnih polovic. Te najprej zaračunajo, šele prebitek skupnih državnih stroškov pokrijeta obe državni polovici. Pravično bi pač bilo, da se carine zaračunijo za obe državni polovici v istem razmerju, kakor se zaračunijo stroški. Če moramo Avstriji 70% stroškov nositi, zakaj ne bi participirali s 70% pri dohodkih. Večina blaga se privražuje čez avstrijsko mejo in tudi večina v Avstriji použije. Tako smo tudi v tem oziru Avstriji na škodi. Pa še tukaj Ogori nas sleparijo. Na Reki se je osnovala čičilnica za petrolej. Od surovega petroleja je plačati mnogo večjo carino, kakor od ščišenega. Na Reki se pa ne privaža pravi srovi petrolej, temveč že ščišeni in potem le malo umetno onečiščen, da se more z nizko carino uvažati. Čiščenje skoro nič ne stane. Ta petrolej se potem uvaža na Ogersko in tako lahko ceneje prodaja

Listek.

Jeden večer pri „Našem prijatelju“.

(Sziszal Nis Vodoran.)

Pot me je pripeljala v Petelinovo. Sklenil sem tu prenočiti. Bilo je še dve uri do večera; postal sem ju, da sem si pogledal ta trg in njegove znamenitosti. Ta čas je pa tudi zadoščal, da sem si vsako večje petelinovsko poslopje trikrat ogledal, kakor bi je hotel kupiti, in da sem se vzpel na bližnji holmec, kjer so podrtine starega petelinovskega gradu štrelje v zrak. Pri povratku v Petelinovo došel me je prijazen, star Petelinovec z grabljami na rami. Lahko sem torej ugani, da je kmet. Mož je bil zelo zgovoren, in kmalu sem vedel, kar ma je najbolj zanimalo, o petelinovskih razmerah. Velika večina Petelinovcev je kmetiškega rodu in stanu. Razstevne košenine dajejo mnogo sene, zato Petelinovci redno obilo lepe goveje živine, katera jim prinaša lepe dohodke. Bolj nemarni posestniki pa seno prodajejo; s tem si lajšajo delo, ali žepi so kmalu prazni, in delajo se dolgoročni. Pa tudi gospode ne manjka v trgu; razun mnogočtevih političnih in sodnih uradnikov, zdravnikov, lekarja, duhovnikov, učiteljev in drugih javnih funkcionarjev

je v trgu nekoliko trgovcev in bogatih posestnikov, kateri se prištevajo gospodi in druže z njo. Središče gospode, vsaj one, katera „vleče na slovensko stran“, je „Naš prijatelj“, kjer sem bil tudi jaz odsel. V prvem nadstropju so čitalniški, pri tleh pa gostilniški prostori, kjer ima gospoda svojo posebno prostorno sobo. Stalni gostje imajo tudi svojo posebno mizo. Redno zahajajo tja zvečer gospodje sodni svetovalci, davčni nadzorniki, lekar, okrajni inženir, okrajni komisar, nadučitelj in drugi bolj priletni uradniki. Kar je mlajših uradnikov, ne dajo se vezati, ter gredo, kadar in kamor se jim poljubi. Se ve, mladina ne išče samo okusnega založja in dobre kapljice, ona ima še druge potrebe.

Poslovivši se od prijaznega Petelinovca, krenil sem k „Našemu prijatelju“ ter vstopim v gospodsko sobo. V kotu je stala velika miza, a krog nje mehki stoli. To je bila miza za stalne goste. Ker nisem imel druge zabave, usedel sem se k sosedni mizi, da bi ložje motril cvet petelinovske družbe.

Nisem dolgo čakal; prihajali so drugi z drugim in kmalu je bilo omizje do par sedežev zasedeno. Vsacega je sprejela čedna in prijazna natakarica Rezika, vočeča mu „dober večer“ in nagovarjajoča ga z njegovim imenom in naslovom, zato sem poznal kmalu vso družbo. Dokler mu je na-

števala, kaj dobrega se vdobi danes v kuhinji, potapljal jo je vsak po ramenu, ali jej pogladil podbradek — nekateri pa celo oboje — ter potem do stojanstveno zavzel svoj sedež.

Ob osmih se je konstatovalo, kdo se je danes družbi izneveril. Bili so to: davkar, davčni kontrolor in finančni komisar. Gospod sodni svetovalec je opomnil, da so vsi trije izostali neoženjeni, a vsi, kateri so prišli, oženjeni.

„To ni slučaj, to nekaj pomeni“ — pristavi.

„Danes je Sirnikov god in povabil je vse tri. Splete se nočoj tam morebiti še kaj drugega. Saj veste, da se naš kontrolor za Sirnikovo Lino ozira; zdi se mi, da bo nočoj slovesna zaroka“ — pojasnuje davčni nadzornik.

„Glejte, glejte, kdo bi si to mislil! Torej jo bode vender le vzel“ — oglasi se okrajni komisar.

„Vi mu je menda ne privočite“ — meni lekar.

„Kaj bi mu je ne privočil? Meni je ni treba. Saj veste, da sem že deset let uprežen v zakonski voz.“

„Vi mu ne zavidate Line, ali zavidate mu veselje, katero bode zdaj užival. Saj veste, kako srečen je človek, kadar se ženi“ — pravi nadučitelj.

„Res je, čas ženitve in prvi zakonski tedni

kakor vsak drugi, ko so državo za carino opeharili. Vidno je torej, da bode treba raznih prememb na carinski pogodbi. Apelujemo na naše poslance, da stvar dobro prouče in z vso odločnostjo varujejo koristi naše državne polovice, treba je, da se preneha podpirati madjarsko ošabnost z našim denarjem.

V Ljubljani, 10. januvarja.

Isterski deželnih zbor. Italijani v istrskem deželnem zboru se kažejo jako ošabni. Pri volitvi perovodij, revizorjev in v odseki niso volili nobenega Slovana. Gospodje hočejo biti mej seboj. Slovenska manjšina je pri vseh volitvah oddala bele listke. Najvišja odločba z dne 14. septembra 1895., s katerim se odreka sankcijo sklepu, s katerim se proglaša italijanski jezik za jedini poslovni jezik deželnega zabora, se je izločil političnogospodarskemu odseku v poročanje. Ko pride stvar na dnevni red, utegne biti buha debata, ki utegne dati povod izstopu Slovanov iz deželnega zabora ali pa celo razpustu zabora. Namestnik Rinaldini je v največji zadrgi. Rad bi podpiral Italijane, a od vlade pa ima analog, da mu je varovati narodno jednakopravnost.

Ponočni obisk grofa Badenija. Dunajska "Reichspost" pripoveduje, da je te dni pozno zvečer obiskal grof Baden češkega poslanca Kaizla. Ta obisk je gotovo imel kak političen pomen in je morda v kaki zvezi z napadi na grofa Thuna v češkem deželnem zboru. Samo zaradi etikete grof Baden Kaizl ni obiskal, posao, ker so sedaj v njegovi rodbini take razmere, da privatni obiski niso mogoči. "Reichspost" sodi, da se je grof Baden prišel le Mladočehom zahvaljevat za napade na grofa Thuna v deželnem zboru ali pa jih še izpodbuditi k novim napadom, kar seveda se nam ne zdi verojetno. "Reichspost" se ne boji, da bi se stvar mogla utajiti, ker ve že druga podrobnosti. — Bodi povod temu obisku tak ali tak, gotovo je, da je pomenljivo, da ministri predsednik obiskuje Mladočeho, to je stranko, katero so še nedavno skušali ugonobiti z izjemnim stanjem. To pač dokazuje, da na Dunaju prihajajo do prepričanja, da se proti češkemu narodu več vladati ne da. "Reichspost" ta obisk ni všeč, ker kaže, da Čehi vendar nekaj več veljajo, kakor protisemite.

Avstro-ugrska pogodba in deželnih zborov. Deželnih zborov so veliko bolj zanimajo za naslednjo z Ogersko, nego je vladi ljubo. Povsed se stavijo predlogi, naj se pri novi pogodbi bolj ozira na avstrijske koristi. Tudi v solnograškem deželnem zboru so stavili poslanci Eberhard, Koller in Lienbacher nujni prelog, naj se vlada pozivlje, da se v prvi vrsti ozira na avstrijske koristi. Vsi ti predlogi nekako kažejo, kako ti poslanci nič prav grofu Badenju ne zaupajo, da bi dovolj odločno branili koristi naše državne polovice. Pritisnati hočejo nekako na vlado. Maj obema polovicama je nekak razloček. Na Ogerskem so tudi neki podobni pozivi do vlade se sklenili, a je vse le vlada najela, da se more nanje opirati, pri nas se pa stavljajo taki predlogi proti volji vlade. Pomenljivo je pa vsekakdo, da deželnih zborov se oglašajo v takem eminentno političnem vprašanju. To že nekako diši po federalizmu. Centralističnim vladam se torej ni po-

so najsrečniši čas v človeškem življenju in ako človek drugega nima od ženitve, ima sladek spomin — trdi okrajni inženir.

"Vse dobro" — meni nadgozdar — "ali ta sreča je redko kdaj trajna, in meni ne gre v glavo, zakaj si človek, ako je v zakonu nesrečen, iz te nesrečne ne sme pomagati. Ločitev zakona bila bi mnogokrat prava sreča za moža in ženo. In zakaj bi se ne ločila, posebno tedaj, kadar sta oba prepričana, da nista drug za drugega? In ako sta se res ločila, zakaj bi ne smela iskati nove zakonske zvezze? Recimo, da je samo jeden krv ločitve, zakaj se moreta oba pokoriti v tem obziru? Novega zakona ne sme skleniti ne on, ne ona, dokler je drug živ."

Slovesno se oglaši nadučitelj: "Katoliška cerkev tega nikdar ne more in ne sme dopustiti, da bi se zakon, ta steber rodbinskega življenja in rodbinske sreče, ta podlaga socijalnega redu in države, rušil, kadar in kakor bi bilo komu ljubo. Pa tudi država, dokler stoji na jedino pravi, krščanski podlagi, mora se protiviti vsem nakanam proti nerazrušljivosti zakona. Kam pridemo, ako bi smeli ženo menjati, kakor obnošeno ali nevšečno suknjo? Kje bi bila moralnost?"

"Fraze, fraze, same fraze!" — razvname se

srečilo deželnih zborov ponižati v nekakde lokalne gospodarske korporacije, kakor bi jih bile rade.

Nemška kultura. Nemški listi sedaj kako mnogo pišejo o angleški surovosti, ko so napali transvaalsko republiko. Lepo angleško postopanje ni, a Nemci jim nimajo pač ničesa očitati. Te dni je bila pred disciplinarno zbornico v Potsdamu obravnavana proti asesorju Wehlauu, ki je bil nekaj časa nemški uradnik v Afriki in ondu prav na pristen nemški način razširjal kulturo. V Kamerun so ga bili poslali za atašega guvernerju Zimmermanu in je ondu večkrat moral zastopati kancelarja Leista ali pa tudi guvernerja samega. Zatožba pravi, da je v uradu Afričane le psoval s kaj nedostojnjimi besedami, "moha", "pes", "lopov" itd. Mlad zmorec Bell je bil obdolžen, da je ukral uro. Zamorec je tajil, a Wehlau pa ni dosti preiskaval, temveč ukazal mu jih je našteti petdeset z bičem iz nosorogove kože. Zamorec je potem priznal tatvino, in Wehlau ga je obsodil na šestletno ječo, 100 mark globe in da se mu jih še vsak mesec 15 našteje z bičem. Mej obravnavo jih je bil Bell dobil še kacih 80. Zamorka je prišla tožit moža. Wehlau ni nič popraševal moža, če je res, kakor žena trdi, kar 50 mu jih je ukazal našteti. Svojega slugo je dolžil, da mu kraje smodke in mu jih je zatorej prisodil dvajset gorkih. Strašno je divjal proti vstaškim bakokozamorcev. Nekaj starih bab, katere so ujeli, je ukazal kar zaklati. Druge jetnike so uklonili in jih mej groznim pretepanjem peljali v ječe. Tri je dal privezati za drog, na katerem je visela nemška zastava in jih je ondu pustil, da so lakote umrli. Druge jetnike je dal pri hudi vročini na neki ladiji tako trdo privezati, da je jim kri v rokah in nogah zaplula in so jim roke in noge grozno zatekle ter so se v oteklinah zaredili črvi. Več dni jih ni dal nič jesti. Ko so že skoro popolnoma omagali, jih je dal kot zverine postreliti. Wehlau se je celo bahal s tem, da jih je dal postreliti. Hvalil se je tudi s svojimi vojaki, kako znajo zamorcem kožo z glave potegnati. Narežejo jo pod brado, potem jo pa potegnejo čez glavo. Nekaj jetnikov je pa ukazal svojim vojakom kar razsekati. Wehlau je bil obtožen, da je v 70 slučajih prekoračil svojo službeno dolžnost. Ta nemški kulturnosoc ni tajil dejanj, temveč samo trdil je, da so poročila malo pretirana. Tepstje se na zamorec morsko je trdil Wehlau. Sodišče ga je obsodilo milostno v 500 mark globe in da se prestavi v drugo službo jednakega čina, kot je sedaj. Mi ne vemo, če so večji škandal dejanja sama, ali pa razsodba sudišča, da puste v službi človeka, ki je zaslužil večletno ječo. To je pač lep vzgled nemške kulture.

Dopisi.

S Pivke, 8. januvarja. Na predvečer sv. Treh kraljev napravila je narodna čitalnica v Zagorji "Volaričev večer". Čisti dohodek je namenjen Volaričevim sirotom in vdovi. Kakor vsakikrat v Zagorji, bila je tudi isti večer veselica prav dobro obiskana. Zastopani so bili vsi stanovi, le pokojnikovih tovarishev gospodov učiteljev je bilo primerno malo. Pivski moški in mešani zbor je pod vodstvom g. pevovodja Fr. Steleta vse točke pojavljalo dovršil, začenši z Volaričevim: "Bratje v kolo" in končavši

nadgozdar. — "Kako življenje, kaka rodbinska sreča, kaka moralnost je to, ako se mož in žena dan za dnevom prepričata, pretepata, svojim otrokom in celi družini slabje izglede dajeta, sosedje vznemirujata in povsed le pohujšanje širita?"

"Nikdo ne trdi, da je to moralno — odgovarja nadučitelj. "Nihče ne misli, da je to sreča, ali tej nesreči in pohujšanju prišlo bi se lahko v okom, ne da bi se zakon rušil. Cerkev in — ako bi trebalo — tudi država moralna bi v takem slučaju krepko poseči vmes ter mej zakonskima red in mir napraviti . . ."

"In ljubezen" — pozabili ste pristaviti" — pretrže mu besedo nadgozdar, ter nadaljuje:

"Lepi nazor! Policija naj bi tudi v zakonsko življenje vtikal svoj nos . . ."

"Zakaj ne, kjer je potrebno" — odvrača nadučitelj.

" . . . in ljubezen zapovedovala pod globo! Čudna bode tu ljubezen in morala. Ljubezen pod policijskim nadzorom! Ha, ha, ha! Mož, ki ne more ljubiti žene, v zapor ž njim! Ni vrag, da mu se ne obudi ljubezen do nje!"

"Vi pretiravate, gospod nadgozdar!" — brani se nadučitelj. "Kar se tega tiče, imamo cerkvene in posvetne postavne določbe, le vršiti jih treba,

s Sattnerjevo "Na planine". Ni čuda, saj je vstrajnost gospic pevk in gospodov pevcev Zagorje-Kneških obče znana. Gosp. učitelj Malnarič je opisal življenje ranjega Volariča in z ganljivo besedo apeloval na rahločutna srca navzočih. Govor je imel viden uspeh, kajti pri žaljivi loteriji razprodale so se skoraj vse številke. Čez 50 lepih dobitkov se je razdelilo Gospica Jožica Domiceljeva je svojo nalogo "deklamacijo" kaj povhvalno zvršila. Tudi v gmotnem oziru je bil uspeh kaj povoljen. Gospod blagajnik sam mi je pravil, da mu bo moč, po odbitih troških, poslati zapuščeni družinici Volaričevi okroglih 80 kron. Po končanem vzporedu našel se je korenjak, ki je zasluzne pevce in pevke s tem odlikoval, da je njih neumornega pevovodijo vzdignil na ramena, ter nesel po dvoran. Burni "živio" in "slava" so ga spremljevali. Vsa veselica prirejena in zvršena je bila prav po domače. Najlepše je bilo videti dražestne gospice s pripristimi a ljubkimi kmetskimi dekleti štati in kramljati, ali priprtega kmeta v irhastih hlačah, ki je sukal bogato oblečeno gospo. Tako je prav. Vsi stanovi bili so jednaki. Kako upliva tako prirejena veselica na pripristi narod, povedal nam je v krasnem govoru g. drd. Starec. Res je! kakor teško kje v kaki vasi na Kranjskem, tako dostojo se obnaša prebivalstvo v Zagorji. Tujuču vidi se, da je prišel, ne v prostoto vas, temveč v kako mesto ali vsaj v trg. Zadnje ime si je vas Zagorje v polni meri zaslužila. Vse to je pa zasluga častitega odbora čitalnice. Isto odbor ve in ume čitalnico voditi tako, kakor mora biti, zato se pa razvija čitalnica tako lepo. Njene ideje so vkorenine v prostem narodu in zagotovljen jej je večni obstanek. Konečno mi je le še povhvalno omeniti točno, ceno in dobro postrežbo krčmarice gospe Čopičeve. Taka gostilna se sama priporoča.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 10. januvarja.

— (Deželnih zbor.) Prihodnja seja dež. zabora bode v ponedeljek dne 13. t. m.

— (Repertoar slovenskega gledališča.)

Nocoj se bode pela, in sicer tretjič velika opera "Karmen", v nedeljo pa se bo igrala burka "Ugrabljene Sabinke" in na korist zaslužnemu igralcu in vestnemu režiserju gosp. Inemannu.

— (Premije "Glasbene Matice" za 1. 1895.)

Odbor "Glasbene Matice" naznanja, da se je izvršila razpošiljatev muzikalij, izdanih kot darila društvenikom za leto 1895. (zvezek zborov: Aljaža "Občutki", Foersterja "Kitica", Pirnata "Pomlad in jesen" ter "Žalost" in zvezek klavirskih kompozicij Hoffmeisterja). Ker ni izključeno, da se je vrinila pri razpošiljanju kaka pomota ali nepravilnost, prosi odbor tem potom vse one p. n. društvenike, ki niso še sprejeli navedenih skladb, naj blagovolijo to nemudoma naznani odboru "Glasbene Matice" v Ljubljani, da se jim naknadno vstreže.

— (Srebrni drobiž.) Finančno ministerstvo je izdal ukaz z dne 18. decembra 1895. v katem določa: Srebrni drobiž po 10 kr. in 5 kr. avstrijske vrednosti se s prvim januvarjem 1897. l. vzame iz zakonitega prometa. Ta drobiž je torej samo še do včetega 31. decembra 1896. l. v zasebnem prometu jemati v plačilo po imenski vrednosti, oziroma po plačilni vrednosti. Počenči z dnevom, katerega ta ukaz zadobi veljavo, ne smejo se

kjer se pohujšanje godi. In ako menite, da te določbe niso primerne, saj se lahko spremene. V to so poklicane cerkvene oblasti, cerkveni in posvetni postavodajalni zbori. Tu Vam je prosto polje, ali bistvo zakona ostavite v miru. Predložite pametno spremembo in primerne naredbe, in pošljite predlog katoliškemu društvu, in potem . . ."

"Gospoda!" — spregovori dokaj glasno in jasno sodni svetovalec, kateremu ta predmet razgovora očividno ni prijal.

"Gospoda! Meni se zdi, da bodo, kako takoj nadaljujemu, kmalu v onem tiru, v kateri smo bili snoči zašli. Mislim, da smo se snoči napolitkovani dovelj za nekoliko dnij. Saj bi se bili malone ozbiljno sprli. Zabavajmo se torej noco drugače. Gospod okrajni inženir trdi, da je spomin na ženitev vsakemu sladek. Soglašam se z njim in predlažem, naj vsaki izmej nas pove, kako se je ženil. S tem bo budil sebi prijetne spomine, a druge kratkočasil. Zakonovo reformo bodo pa rešili o drugi priliki."

"Živio! Izvrstno! Sprejme se" — vpijejo in plaskajo drug za drugim, eelo nadučitelj in nadgozdar.

"Najstarejši naj prične, in potem naj gre redom po starosti" — doda okrajni inženir.

(Dalje prih.)

ti novci po c. kr. blagajnicah in uradih več izdajati. Pač pa jih morajo c. kr. blagajnice in uradi vstreši do dne 31. decembra 1898. I. sprejemati pri vseh plačilih in v zameno po imenski vrednosti. Po preteklu tega obroka mine vsakatera zavezost države, da more te novice sprejemati. Ta ukaz je stopil v moč s 1. januvarjem 1896. l.

— (Mušica.) Vzdih slovenskega rodoljuba glede „ostrega“ postopanja klerikalnih poslancev: Zgodaj začne žgati, komur je kopriva mati.

— (Podržavljenje južne železnice.) Oficijozni „Fremdenblatt“ javlja, da je vlada opustila namero, prdržaviti južno železnicu. Za slovenske pokrajine je to žalostna vest. Odslej bo osredotočiti vse sile na to, da se premene veljavni in za naše kraje skrajno neugodni tarifi.

— (Iz Medvod) se nam piše: Svoječasno se je iz mnogih strani Slovenije čulo o samonemških poštnih pečatih, da se pa nahaja jednak pečat celo v sredini Kranjske pač žalostno. Poštni urad v Medvodah ima namreč samo naslov „Zwischenwässern“, a županstvo se za to ne meni, pač pa je isto županstvo dne 26. decembra l. l. izdalo sledeči odlok seveda brez številke in datuma: „Geehrter Herr V — der Herr Gemeinde Vorstand erlaubt nicht für hente für die Musick zu spilen — in Vertretung M —“. Pa naj še kdo reče, da to ni napredok.

— (Narodno bralno društvo v Dolu) bo imelo svoj redni 14. občni zbor v nedeljo dne 12. t. m. ob 3. uri popoludne pri gosp. Vekoslavu Liderju v društvenih prostorih. Dnevni red: 1. Nagovor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Volitev novega odbora. 5. Posameznosti.

— (Narodna čitalnica v Kamniku) ima za tekoče leto v odboru naslednje gospode: Jos. Močnik predsednik, Josip Adamič, podpredsednik, Anton Pintar, blagajnik, Alojzij Benkovič, tajnik, odborniki: Fran Hajek, Josip Sadnikar, Karol Skala, Jos. Štefan Avgust Terpinc.

— (Narodna čitalnica v Cerknici) je pri občnem zboru dne 29. decembra volila sledeči novi odbor: Gg. Leopold Vehovar, c. kr. notar, predsednik; Karol Dermelj, nadučitelj, tajnik; Anton de Schiava, trgovec, blagajnik; odborniki: Rudolf Piš, učitelj; Ferdo Juvanec, učitelj; Josip Werli, trgovec; Leopold Meden, trgovec; Alojz Kraje, trgovec; Eduard Leeb, c. kr. kontrolor; Eduard Čerjak, upravnik užit. davka. Za leto 1896. sklenil je odbor prirediti dve veselici in sicer: 26. januvarja z igro, petjem in plesom, in 9. februarja maskarado.

— (Narodna čitalnica na Vinici pri Černomlju) je imela dne 6. januvarja v dan sv. treh kraljev, in to na sed in žalost nekaternikom že šesti zelo živahn občni zbor. Točno ob 7. uri so se zbrali člani v prostranih čitalniških prostorih v gostilni pri „Školniku“, in akoravno je nekdo hotel zasejati prepri in neslogo, bili so vsi člani pri zborovanju složni, kakor še pri nijednem občnem zboru. Dnevni red se je vršil po običajnem vzporedu in iz tajnikovega poročila se je razvidelo, da je imelo društvo osem rednih odborovih sej in da je priredila čitalnica pretečeno leto veselico in nekoliko zabavnih večerov. Blagajnik je poročal o dobrem delnarem stanju, na žalost onim, ki žele, da kmalu čitalnica razpadne. Voljeni so bili v odbor gg.: Fr. Lovšin, predsednik; Franjo Blinc, podpredsednik; Joško Bergant, tajnik; Peter Malič, blagajnik; Rudolf Mukulič, knjižničar; Odborniki so gg.: Ivan Šutej, Jurij Trampus, Fortunat Klinar.

— (Častno občanstvo) je občina Erzelj nad Vipavo podela dež. predsedniku baronu Heinu in voditelju postojinskega okrajnega glavarstva vitezu Laschanu.

— (Iz Sv. Križa na Vipavskem) se nam piše: Bralno društvo je imelo dne 5. t. m. svoj letni občni zbor, kateremu je odstopivši odbor poročal o delovanju društva v pretečenem letu. Društvenikov je bilo do 80. Dohodkov 124 gld., stroškov 99 gld., čistega preostanka je torej 25 gld. Ako store vsi društveniki svojo dolžnost, in poravnajo zaostale mesečnine, imelo bo društvo lep preostanek, kateri bi bil podlaga prihodnjemu delovanju. V minolem letu prirejena domača zabava in veselica uplivala je blagodejno na društvo, zato je občni zbor naročil odboru, naj tudi v tekočem letu priredi kaj jednega ter naj priredi večkrat predavanja. Določila se je sledeča mesečnina: 30, 15, 10 kr. ter se naročili sledeči časopisi: „Slovenski Narod“, „Slovenski Svet“, „Elinost“, „Soča“, „Primorec“ in „Kmetovalce“, kateri listi so se vsi oddali društvenikom na dražbi. Volil se je sledeči odbor: Peter Medvešček, predsednikom, Leopold Sašič podpredsednikom, Radivoj Šinigoj tajnikom, Anton Špelt blagajnikom, Stopar in Volk odbornikom. Po občnem zboru bila je prosta zabava, pri kateri nas je pevski zbor prijetno zabaval.

— (Kako varujejo koroški obrtniki svoje koristi?) Due 20. t. m. se snidejo v Gelovcu od poslancev vseh koroških obrtnih zadrug, da se posvetujejo glede obrtne novele, katero je vlada predložila državnemu zboru in se dogovore, kaj storiti v varstvu svojih interesov A na Kranjskem —?

— (Goriški deželni zbor) že več dni ni imel seje, to pa zategadelj, ker imajo sedaj sloven-

ski poslanci večino. Laški poslanec Bernardelli je odložil mandat, vlada je s čudovito hitrostjo razpisala volitev, glavar pa ne skliče seje, da bi se kaj ne sklenilo, kar bi Lahom ne bilo všeč.

— (V goriški deželni šolski svet) je izvoljen deželni poslanec dr. Tuma. Značaj dr. Tume je porok, da slovenski zastopnik v toli važnem dež. šolskem svetu ne bo več igral tako klaverne uloge, kakor doslej.

— (Umrl) je v Gorici dolgoletni goriški župan dr. Jos. Maurovich.

— (Tržaško podporno in bralno društvo) priredi v soboto dne 18. januvarja velik ples, ki se bode vršil v redutni dvorani gledališča „Politeama Rossetti“ (vhod Via Chiozza). Ustropina za osebo 1 krono. Pri plesu bode svirali orkestar c. kr. pešpolka 97. Začetek plesa bode ob 8. uri zvečer.

* (Nova svetloba) Profesor fizike Röntgen v Würzburgu je nedavno nekaj kako znamenitega razkril. Zasledil je neke posebne vrste svetlobne trakove, ki gredo ne le skozi steklo, temveč tudi skozi les in mehke dele telesa. Le ob kosti in krvine se odbijajo. Za navadno človeško oko ti trakovi (žarki) niso vidni, a kemično pa močno uplivajo. Zato se dajo uporabiti za fotografiranje. S pomočjo teh svetlobnih trakov je fotografiral roko. Ker je za te svetlobne trakove koža in meso prozorno, je na fotografiji videti samo kosti. Fotografiral je tudi železne uteže v lesenem kostnu. Na fotografiji so videti samo uteži. Te svetlobne trakove je dobil Röntgen s tem, da je električni induksijski tok napeljal skozi Hitzdorferjevo cev. Röntgenovo odkritje je velikega pomena za znanost, zdravilstvo in tehniko. Mogoče bode fotografičnim potom določiti poškodbe kostij, ne da bi bilo treba družega preiskavanja. Tudi kroglo v životu bode moč zaslediti. Seveda je še treba daljšega preiskavanja o kakovosti te svetlobe. Kar se doseđaj ve, so največ samo ugibanja. To odkritje potrjuje tudi znano Herzovo mnenje o zvezi med svetljivo in elektriko. Tudi je omeniti, da se je sedaj vedelo, da nekateri svetlobni trakovi kemično uplivajo, dasi niso vidni.

* (Paul Verlaine) znani francoski pesnik, ustanovnik najmoderneje literarne šole, dekadentov, je umrl v pariški bolnici.

* (Turški sultan) je postal ruskemu carju za novo leto nekaj prav dragocenih daril, među drugimi ovratnik iz demantov za carico, etvi za cigarete, okrašen z velikim demantom in kos križa, na katerem je Kristus storil smrt. Podaniki sultanovi pa te radodarnosti svojega vladarja niso bili nič veseli. Trdili so, da sultan ni bil opravičen, darovali carju kos križa, češ, ta je last države ne vladarja. To nespoštljivo razločevanje med imetjem naroda in krone je prouzročilo brez števila konfiskacij in drugih takih državohranjanječih odredb. Cigaretnega etvija pa se car najbrž ni posebno razveselil, dasi je okrašen z redko lepim demantom. Sultanovi podaniki trde namreč, da je sultan Abdul Azziz ta etvi svoj čas poklonil Fud-paši, pa mu ga zopet vzel, kar po držabnih navadah ni pravilno, s turško-ekonomičnega stališča pa seveda tako praktično.

* (Cigani kot morilci) V nekem gozdu blizu Trbohe na Češkem so cigani napadli nekega brusilca, ga umorili ter ga oropali za več denar, kar ga je pri sebi imel, za 2 gld. 80 kr. Ko so hoteli umoriti še njega ženo in hčerko, so prihiteli ljudje in ju resili iz razbojniških krempljev.

* (Ponesrečena krotiteljica) V Münchenu na Nemškem je cirkus, čigar lastnik je angaževal novo krotiteljico divjih zverij. Ko je ta stopila v oddelek, kjer je bila levinja, jo je ta prvi dan ranila na nogi, drugi dan pa jej pregriznila vrat, da je dekle še tisti dan umrlo.

Slovenci in Slovenke! ne zabitte družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Dar „Glasbeni Matici“. Gospod dr. Matija Hudnik, odvetnik v Ljubljani, naklonil je „Glasbeni Matici“ kot novoletno darico znesek sto gld.

Družbi sv. Cirila in Metoda darovali so v ime oproščenja od običajnih novoletnih in drugih voščil odbornicam šentjakobskotrovanske ženske podružnice naslednji gospodje, gospode in gospodične: štiri krone: Černe Elizabeta; po tri krone: Pavlin Frančišek, ces. kr. inženier, dr. Volčič Eduvard, ces. kr. agrarni komisar; — po dve krone: Bayr Alojzij, ces. kr. računski svetnik v p., Bayr Marija, rač. svetnika soproga, Dobrin Ana, krmarica, Lavrič Marija, posestnica, dr. Munda Fran, odvetnik, Peterca Frančišek, trgovec, Pollak Karol, trgovec, Vidmar Josipina, posestnikova soproga; — po jedno krono: Čuden France, urar in posestnik, Krapeš Marija, kavarnarica, Kunst Alojzija, čevlj. mojstra soproga, Nedeljko Ivan, odvetniški solicitator, Počkar Marija, poštnega uslužbenca soproga, Rozman Marija, Šešark Antonija, trafikantinja. IV. zbirka: 33 kron. S.I., II. in III. zbirka 223 kron 20 vin., skupaj 256 kron 20 vin.

V korist družbe sv. Cirila in Metoda od kupili so se novoletnih voščil v Šmartnu pri Litiji: Gg. Marija Zore, Ivana Knaflč, Kristina in Minka Demšar. V isti namen poslale so litijskim Slovenkam iz Ljubljane gospa Minka Vrančič in gospica Anuška Lušin vsaka jedno kono.

Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaju poslal je g. Dragotin Hribar iz Celja trideset goldinarjev katere so darovali: g. Dragotin Hribar, tiskar in urednik „Domovine“, 3 gld.; Lovro Baš, c. kr. notar, 2 gld.; Jurij Detiček, c. kr. notar, 2 gld.; dr. Ivan Dečko, odvetnik, dež. posl., 2 gld.; dr. Jos. Vrečko, odvetnik, 2 gld.; Ivan Lončar, tajnik posojilnice, 2 gld.; dr. Praunseis, prakt. zdravnik, 2 gld.; Vanič, trgovec, 1 gld.; dr. J. Hrašovec, odvetnik, 2 gld.; dr. Jos. Serne, dež. poslanec, odvetnik itd., 5 gld.; P. Majdič, posestnik paromlina, 5 gld.; dr. Alojzij Brenčič, odvetnik, itd., 2 gld.; — vsi iz Celja. — dalje sta darovala: Gospa Antonija Erhovnic, posestnica v Ribnici, 5 gld. in g. dr. Mat. Velca, c. kr. nadkomisar pri poštni hranilnici na Dunaju, 3 gld. Iskrena bodi hvala gospoj darovalki, vsem gg. darovalcem, posebno pa gosp. nabiralcu Drag. Hribarju. Darila za to društvo sprejema vč. g. dr. Fr. Sedej, c. kr. dvorni kaplan, itd. na Dunaju I. Augustinerstrasse 7.

Književnost.

— Knjižnica za mladino. Snopič 12. priča dve povedi: „Hudoben tovariš“, srbski spisal Peter Dispotović, poslovenil S. G. in „Zmrzle soize na cvetkah Marije Antoinette, francoške kraljice“, spisal Chambrier, poslovenila Lutomerska. Ker sa je tisek podražil in je naročnikov pre malo, se je cena „Knjižnice za mladino“ povisala na 2 gld. 40 kr. na leto (torej za 60 kr.) za vsak sponč na 25 kr. Naj bi se učitelji potrudili, pridobiti knjižnici kar največ naročnikov.

— Slovensko-ameriški koledar za leto 1896 Izdal tiskarna „Glaza Naroda“ (108 Greenwich Street) New-York. Že drugič je izšel ta, slovenskim v Ameriki bivajočim rojakom namenjen, z mnogimi ličnimi ilustracijami okrašeni koledar. Mimo koledarske vsebine prinaša zanimivo pisani pregled zgodovine Zjednjenih držav in mnogo drugih mičnih sestavkov zabavne in poučne vsebine. Priporočamo lepi koledar prav toplo, saj nam je zajedno dokaz, da se slovenski živej onkraj morja krepko giblja. Koledar je tako elegantno vezan.

Hrzojavke.

Poreč 10. januvarja. Laška stranka se je zbalala razputata dež. zpora in je zategadelj na zvijačen način razveljavila cesarsko naredbo z dne 14. septembra l. l., s katero se je razveljavil sklep, da je samo italijančina razpravni jezik dež. zpora, in poskrbela, da bodo italijančina dejanski jedini razpravni jezik. Sledila je, da glavar ne sme nikdar predsedstva prepustiti svojemu namestniku. Čuje se, da je Rinaldini poklican na Dunaj. Slovanski poslanci se posvetujejo, kaj jim je storiti zoper laško preširnost.

Gorica 10. januvarja. V včerajšnji seji deželnega zpora so stavili slovenski poslanci pet interpelacij. Među čitanjem teh interpelacij so laški poslanci, izvzemši dva, zapustili dvorano.

Dunaj 10. januvarja. Dalmatinski namestnik David je dospel sem, da poroča vladu glede imenovanja dež. glavarja namesto umrela Klaica. Predlagan je dr. Bulat.

Dunaj 10. januvarja. Oficijozni listi očitajo češkemu namestniku Thunu pristranost, katero je pokazal s tem, da je v včerajšnji seji deželnega zpora zagovarjal predlog nemške stranke glede volitev v odseke. Listi zahtevajo, naj vlad naredi konec neugodni situaciji na Češkem.

Brno 10. januvarja. Češki poslanci so stavili predlog glede zavarovanja popolne jezikovne ravnopravnosti na brnski visoki šoli in glede ustanovitve češkega vseučilišča na Moravi.

Narodno-gospodarske stvari.

— Semenj za poljedelske stroje na Dunaji. Čes. kr. kmetijska družba dunajska priredi v razstavnih prostorih v c. kr. pratu na Dunaji od 9. do 14. maja 1896. II. međunarodni semenj za poljedelske stroje. Namen semnja je, da se ponudi poljedelcem prilika nakupiti si, kar potrebujejo, in da bi kmetijske družbe spoznale najbolje sestave poljedelskih strojev. Semenj sestoji iz 10 oddelkov. V nekaterih oddelkih se namestava prirediti tudi „skušnja novosti“ na polju kmetijske strojne tehnike. Objave naj se pošljajo do 15. marca 1896 na oddor — Dunaj, I. Herrengasse 13. — v kar se je posluževati priglasilnih formularov. Prijave za „skuš-

nje novosti doposlati se pa imajo že do 1. marca in se morajo dotične stvari odboru poslati najdlje do 9. aprila 1896. Program tega strojnega sejma je na razgled tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

Listnica uredništva.

Gosp. M. J. v Petrovi vasi: Dopusmo odstopili uredništvu „Rodoljuba“. — Gosp. J. Ž. v Sarajevu: Do konca leta.

Ceneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznanega, pristnega „Moll-evega Seidlitz-praška“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upriva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštnem povzetji razpošilja ta prašek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zagalatelj na DUNAJU, Tuchlauben 9 V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 1 (1756-1)

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne države: V konkursu Antonia Kraščeka na Vrhniku po Valentini Višarju na Vrhniku za 10.110 gld., zdražena posestva, dne 13. januvarja (potom relicitacije) v Ložu.

Andreja Delosta zemljišč v Koritnici, (v drugi) dne 13. januvarja v Ilirske Bistrici.

Janeza Jeraja posestvo v Smledniku, cenjeno 12.546 gld.; Andreja Drakslerja posestvo v Drulovski, cenjeno 15.33 gld.; in Frančiška Mohar posestvo v Klancu, cenjeno 140 gld., vsa tri dne 13. januvarja in 10. februarja v Kranju.

Matevža Verbiča polovica posestvo v Cirknici, cenjeno 100 gld., in posestvo vlož. štev. 589 v Dolenjih vasi, cenjeno 150 gld., oba dne 13. januvarja in 10. februarja v Cirknici.

Posestvo vlož. štev. 30 in 31 v Sevčku, cenjeno 1013 gld., dne 14. januvarja in 11. februarja v Cirknici.

Luke Brvarja posestvo na Sv. Planini, cenjeno 910 gld., dne 14. januvarja in 14. februarja v Litiji.

Tuji.

9. januvarja.

Pri Slovu: Aufmut, Klinger, Wuhlsberg z Dunaja — Berzac iz Celovca. — Bogale, Ring, Dions iz Grada. — Miklos iz Gorice. — Košak iz Grosuplja. — Kenda iz Vipave. — Burgmann iz Trsta.

Pri Lloyd: Lanti iz Vidma. — Petsche iz Starega trga. — Sorr iz Beljaka.

Pri avstrijskem cesarju: Štrukeli iz Cerknega.

Pri južnem kolodvoru: Lanpe iz Zonice.

Loterijne srečke 8. januvarja.

V Pragi: 12, 27, 76, 66, 77.

Meteorologično poročilo.

Januvarja	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
9.	9. zvečer	739.0	-3.0°	p. m. vzh.	jasno	
10.	7. zjutraj	742.5	-4.8°	mod. vzh.	oblačno	0.0
"	2. popol.	743.5	-4.8°	m. vzvzv.	skoro obl.	
						Srednja včerajšnja temperatura -2.5°, za 0.4° nad normalom.

Dunajska borza

dne 10 januvarja 1896.

Skupni državni dolg v notah	100 gld.	10 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	65
Avtrijska zlata renta	122	20
Avtrijska kronska renta 4%	100	05
Ogerska zlata renta 4%	121	90
Ogerska kronska renta 4%	98	90
Avtro-ogerske bančne delnice	1003	—
Kreditne delnice	358	75
London vista	121	45
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	32%
20 mark	11	86
20 frankov	9	61%
Italijanski bankovci	44	15
C. kr. cekini	5	69

Dne 9. januvarja 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192	50
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129	75
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	120	—
Kreditne srečke po 100 gld.	197	—
Ljubljanske srečke	22	—
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	25
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	164	50
Tramway-društvo velj. 170 gld. a. v.	487	—
Papirnatи rubelj	1	29

Karola Wolf-a restitucijski fluid.

(Izvleček iz izvrstnih gorskih zeljišč).

Mnogo preskušeno osveževalno in okrepevalno sredstvo po težkih naporih, trajnih ježah itd. — Najbolj se je obnesel pri vseh vnarjih boleznih, kakor: protlau, revmatičnem otrpenju, zvitju in pretegujuči žil itd. Cena steklenici 1 gld. 25 kr.

Karola Wolf-a redilni prašek za živino.

Preskušen pri vseh domačih in koristnih živalih, kakor pri konjih, govedih, ovcah, prešteh itd., če nečejo jesti, če slabu prebavljajo, izvrstno varovalno sredstvo proti kužnim bolezni.

Cena zavitku 45 kr.

(1224-30)

Premovano. — Mnogobrojna pismena priznanja. Dobiva se v vsaki lekarji. Glavna zalogu pri jedilnem izdelovalatelju

K. Wolf-u, lekarju v Vipavi, Kranjsko.

Pazi naj se na varstveno znamko. — Razpoložljiva se vsak dan po pošti.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

voznega od 1. oktobra 1895.

Nastopno omajeni prihajalni in odhajalni čas omacen so v srednjoeuropeškem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. ur. 5. měs. po noči osebni vlak Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Frančesteste, Ljubno, ces. Selthal v Amstetten, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Lince, Budjevice, Plesen, Marijine vare, Heb, Karlovce vare, Frančeve vare, Prago, Lipko, Dunaj via Amstetten.

Ob 12. ur. 10. měs. včerajšnji medani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 12. ur. 10. měs. včerajšnji medani vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Frančesteste, Ljubno, Dunaj via Amstetten.

Ob 12. ur. 15. měs. popoldne medani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 12. ur. 50 měs. dopoldne medani vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj.

Ob 4. ur. 19. měs. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, ces. Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Innsbruck, Bregenz, Urih, Genove, Pariz, Steyr, Lince, Gmunden, Ischl, Budjevice, Plesen, Marijine vare, Heb, Frančeve vare, Karlovce vare, Prago, Lipko, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. ur. 50 měs. včerajšnji medani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Rasunega tega ob nedeljah in praznikih ob 5. ur. 26 měs. popoldne osebni vlak v Ces. Šleške.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. ur. 50 měs. včerajšnji medani vlak s Dunaja via Amstetten, Lipko, Prague, Frančeve vare, Karlovce vare, Heb, Marijine vare, Planja, Budjevice, Solnograd, Idica, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubna, Celovec, Selthal, Trbiš.

Ob 5. ur. 19. měs. včerajšnji medani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 5. ur. 25. měs. včerajšnji medani vlak s Dunaja via Amstetten, Lipko, Prague, Frančeve vare, Karlovce vare, Heb, Marijine vare, Planja, Budjevice, Solnograd, Idica, Steyr, Pariz, Genove, Urih, Bregenz, Innsbruck, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabel, Trbiš.

Ob 5. ur. 35 měs. popoldne medani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 6. ur. 45 měs. popoldne medani vlak s Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljak, Celovec, Frančesteste, Pontabel, Trbiš.

Ob 9. ur. 50 měs. včerajšnji medani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 9. ur. 55 měs. včerajšnji medani vlak s Dunaja preko Amstettena in Ljubnega, Beljak, Celovec, Pontabel, Trbiš.

Najboljše

srajce za gospode

z gladkim in nagubanim oprsjem,

kakor tudi

ovratnike in manšete

obramnike (hlačnike)

in vedno najnovejše v

kravatah

priporoča

(1494-5)

Alojzij Persché

Pred škofijo 22 poleg mestne hiše.

Zahtevaj „Neustein-ove“ od-

vajalne kroglijne. —

Pristne so samo, ako imajo pridejano

varstveno znakovo „Sv. Leopolda“ v

rudečem tisku. Naše registrirane škat-

ljice, navodi v zavitki morajo imeti

podpis „Philipp Neustein, Apo-

theker“.

Philipp Neustein-ova

lekarna pri „sv. Leopoldu“, Dunaj, I., Plankengasse 6.

Zaloga v Ljubljani pri gospodu G. Piccoli-ju,

lekarju. (1495-8)

Zahvala.

Iz zavarovanja za slučaj smrti, sklenjenega še le pred

dvema letoma pri

zavarovalnici na življenje „The Gresham“ v Londonu

se mi je po generalnem zastopniku v Ljubljani, gospodu Guidu Zvezku, zavarovana glavnica takoj izplačala, ko sem prinesel potrebne dokumente.